

Interieur en onderhoud Remigiuserk

Toen op een van de binnenplaatsjes van het tegenover gelegen klooster een acetyleenfabriekje werd gebouwd, kreeg het kerkgebouw 42 ijzeren **acetyleenlampen** in de kerk, 2 koperen in het priesterkoor en één in de sacristie. Samen met de pastorie, het klooster en de kerk had men vanaf 1913 voortaan een betere verlichting. Die acetyleenlampen werden in 1930 vervangen door elektrische.

Pastoor Van Roy had zich zo geërgerd aan het staande bijwonen van een eredienst onder de toren, dat hij in 1919 besloot, om die plek te vullen met enkele **kerkbankjes**.

Remigiuserk in de stijgers rond 1980.

In 1928 werd tijdens een Triduüm door pater Justinus Janssen uit Megen de nieuwe Kruisweg ingezegend (1928, Jacobs uit Vierlingsbeek, olie op doek).

Het interieur wordt verder nog verfraaid door de **beelden** van:

- **H. Gerardus Majella** (20e eeuw), redemptorist, groot predikant, met doodshoofd aan de voet (symbool voor vergankelijkheid van het leven). Hij leefde van 1726-1755 (geschenk van de fam. Van Teeffelen bij de eerste Plechtige H. Mis van hun zoon Leonard).
- **H. Gertrudis** (ca. 1850), religieuze, gestorven in 1302, boek in rechterhand.
- **H. Gerlachus** (ca. 1850), norbertijn met boek in de hand en put aan de voet. Hij leefde van 1378-1411.
- **H. Remigius** met duif aan de voet. Volgens een overlevering zou een duif een busje met H. Olie aangevlogen hebben dat nodig was bij de doop van Clovis.
- **H. Lambertus** (J. Custers 1918), bisschop van Maastricht.
- **H. Evermodus**, norbertijn. Hij was de patroon van pater Evermodus van den Berg, die van 1892-1908 pastoor van Lithoijen en bouwheer van de kerk was.
- **Zalige Herman-Jozef**, norbertijn, met kindje Jezus op de arm. De St. Jozefschool heette vroeger, toen deze nog jongensschool was en gevestigd in het huidige Avangtegebouw, de Herman-Jozefschool!
- **H. Antonius van Padua** (20e eeuw), met kindje Jezus op boek.
- **Kruis met 'arma christi'** (19e eeuw). Kruis met martelwerktuigen.
- Schilderij tegen de achtermuur (18e eeuw), voorstellende de bewening van Christus.
- Op een tafeltje naast de doopvont: beeldje van pelikaan, die met bloed uit haar

borst haar drie jongen voedt. De pelikaan werd gezien als symbool van Christus, die zijn bloed gegeven heeft voor de mensen.

Opknapbeurt

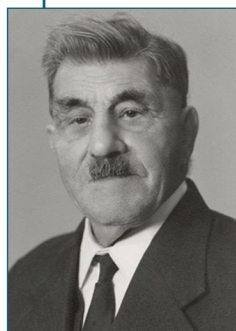
In 1947 was de kerk toe aan een opknapbeurt en met Kerstmis 1950 zaten de Lithoijense parochianen voortaan niet meer te kleumen in de kerk; er was een kachel in de kerk geplaatst! In 1951 komt er een bliksemafleider op het dak.

In 1961 wordt het 'bankengeld' (jaarlijkse verpachting van zitplaatsen in de kerk) afgeschaft. En vanaf die tijd, zo vertelde Drika Gieps (mevr. Gijbers-van der Heijden) vaak, ben ik voortaan op de eerste bank gaan zitten!

De kerk was in 1963 opnieuw toe aan een fikse opknapbeurt. Daar ging echter heel wat aan vooraf. Uiteraard was er geen geld voor beschikbaar. "Als er geen geld voor beschikbaar is, leg er dan golfplaten op, dan is en blijft het in ieder geval droog", zo liet een kerkbestuurslid zich ontvallen. Golfplaten op het dak van de kerk! Heel Lithoijen stond op zijn kop. Wat gebeurde er uiteindelijk? Er komt een nieuwe lichtinstallatie, ramen en vensters worden hersteld, het dak opnieuw met leien gedekt, de goten en afvoerbuizen gedeeltelijk vernieuwd, de wijzers en de getallen van het uurwerk worden opnieuw verguld, de torenzolder opgepoetst, het altaar met vloerbedekking belegd, de kerk geschilderd, riolering rond de kerk aangelegd en gaas voor het torenuurwerk gespannen. Dat alles voor een bedrag van f 25.000,--! Het bleek niet de laatste opknapbeurt.

Rijksmonument

Voortaan zal de Remigiuserk gerestaureerd worden: sinds 2000 heeft deze kerk de officiële status van Rijksmonument.

Hubertus Hol

Heeft als jonge Lithoijenaar nog meegewerkt aan de bouw van de Remigiuserk.

Gedenk in uw gebeden

HUBERTUS HOL

geboren te Lithoijen 21 oktober 1885 en overleden te Oss in het St. Anna ziekenhuis 28 mei 1972, tijdig voorzien van de H.H. Sacramenten.

Trouw elke zondag kwam hij naar onze parochiekerk. Hij ging er groot op dat hij nog meegewerkt had aan de bouw daarvan als jongen van vijftien jaar. Dat was het begin van een leven van zware arbeid zoals dat in die tijd gebruikelijk was. Hij stond wat dat betreft zijn mannetje.

Maar hij heeft niet voor zichzelf alleen gewerkt: integendeel, hij heeft zijn leven lang veel gedaan voor zijn familie. „Schertsend zei hij wel eens, dat hij dertien kinderen had grootgebracht”. Tot aan zijn ziekte, kort voor zijn dood, bleef hij behulpzaam in het gezin waar hij zijn thuis had. Velen zullen „ome Bertus” zoals hij onder ons genoemd werd missen. Een stukje verleden is met hem heengegaan.

Hij heeft als een goed en gelovig mens geleefd. Wij hoeven er niet aan te twijfelen „aan hem behoort het Rijk der hemelen.”

Familie en vrienden blijft mij gedenken in uw gebeden en bij het vieren van de H. Eucharistie.